

॥६८॥६९॥७०॥७१॥७२॥ गुणाः इंद्रियाणि तदभिमानि न्योदेवताः पृथिव्याद्या इत्यर्थः ॥७३॥७४॥७५॥७६॥७७॥७८॥७९॥८०॥ ८१॥८२॥ ८३॥ अर्थेनेति ओ
घवतीनामनदा भविष्यतीति शेषः ॥ योगसिद्धेयमतः शरीरद्वयं करिष्यतीत्यर्थः ॥८४॥८५॥८६॥ पंचेतिस्थूलभूतान्यति क्रम्य उनातिवाहि कान्स्त्रक्ष्मभृतमयान्

सुदर्शनस्तमनसा कर्मणान्वक्ष्वागिरा ॥त्यक्तैर्ष्यस्त्यक्तमन्युश्चस्मयमानो ब्रवीदिदं ॥६८॥ स्मरतं ते स्तु विप्राग्र्याप्रीतिर्हि परमामम ॥ गृहस्थस्य हि धर्मो
ग्र्यः संप्राप्तातिथिपूजनं ॥६९॥ अतिथिः पूजितो यस्य गृहस्थस्य तु गच्छति ॥ नान्यस्तस्मात्सरो धर्म इति प्राहुर्मनीषिणः ॥७०॥ प्राणा हि मम दारश्च यश्चान्य
द्विद्यते वस्तु ॥ अतिथिभ्यो मया दयमिति मम त्रतमाहितं ॥७१॥ निःसंदिग्धं यथा वाक्यमेतन्मम सुदाहृतं ॥ तेनाहं विप्रसंन्येन स्वयमात्मानमा लभ ॥७२॥
पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमेव ॥ बुद्धिरात्मा मनः कालो दिशश्चैव गुणा दशा ॥७३॥ नित्यमेवा हि पंचयति देहि नो देह संश्रिताः ॥ सकृत्तदुष्कृ
तं चापि कर्म धर्म भृतां वर ॥७४॥ यथैषानानृता वाणी मया द्यममुदीरिता ॥ तेन संन्येन मो देवाः पालयंतु देहं तु वा ॥७५॥ ततो नादः समभ्रव हि क्षु
र्वीसु भारत ॥ असकृत्सत्यमिमेवं नैतन्मिथ्येति सर्वतः ॥७६॥ उट जानु ततस्तस्मान्निश्चक्राम सर्वे हिजः ॥ वपुषा घञ्च भूमिं च व्याप्य वायुरिवो
द्यतः ॥७७॥ स्वरेण विप्रः शोक्षेण त्रीनुलो काननु नादयन् ॥ उवाच चैनेधर्मज्ञ पूर्वमामत्र्य नामतः ॥७८॥ धर्मो ह मस्मि भद्रं तजिज्ञासार्थं तवानय ॥
प्राप्तः संन्यंचते ज्ञान्वाप्रीतिर्मपरमा न्वयि ॥७९॥ विजितश्च मृत्युर्कार्यं त्वामनुगच्छति ॥ रं द्रान्वेधी तव सदा त्वया धृत्या वशीकृतः ॥८०॥ न च तजिज्ञा
स्त्रे लोके यः कस्यचिन्सुरयोत्तम ॥ पतिव्रता मिमांसाधी तं वा हि क्षितुमप्युत ॥८१॥ रक्षिता त्वदुणो रे पापतिव्रतगुणे स्तथा ॥ अधृष्याय दि यं ब्रूयान् तथा
तन्तान्यथा भवेत् ॥८२॥ एषा हि तपसा स्विसंयुक्ता ब्रह्मवादिनी ॥ पावनार्थं च लोकस्य सरिच्छुष्ठा भविष्यति ॥८३॥ अधर्माद्यवतीनामन्वामर्धना
नुयास्यति ॥ शरीरेणामहाभागा योगो ह्यस्यावशो स्थितः ॥८४॥ अनया सह लोकांश्च गतामितपसां जितान् ॥ यत्र नानृत्तिमभ्येति शब्धवतां स्तान्मनात
नान् ॥८५॥ अनेन चैव देहं न लोकांस्त्वमभिपश्यसे ॥ निर्जितश्च त्वया मृत्युरेश्वर्यं च तवोत्तम ॥८६॥ पंचभूतान्यति क्रान्तः स्ववीर्याच्च मनोजवः ॥ गृहस्थ
धर्मिणो नैव कामक्रोधैश्च तेजितो ॥८७॥ स्नेहो रागश्च तं द्रीचं मोहो दोहोश्चैव कवलः ॥ तव भूषणाय राजन पुत्र्या विनिर्जितः ॥८८॥ भीष्म उवाच
शुक्लानां तु स हस्तेण वाजिनो रथमुत्तम ॥ युक्ते प्रगृह्य भगवान्वा स वाप्याजिगाम तं ॥८९॥ मृत्युरात्मा च लोकाश्च जिता भूतानि पंच च ॥ बुद्धिः का
लो म नो व्योम काम क्रोधा धी ते ये वच ॥९०॥

लोकां च प्राप्य सीत्यर्थः ॥८७॥ राजन्सिन्धु विराजन् स्यात् राजन्नामात् त्वाद्वा संबोधनं ॥८८॥ बुद्धिरित्यादावपि जितेत्यनुबन्धः ॥८९॥